
Nacrt
Prijedlog zakona broj _____

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE AUSTRIJE O
DOPUNI EUROPSKE KONVENCIJE O UZAJAMNOJ PRAVNOJ POMOĆI U
KAZNENIM STVARIMA DOPUNJENE DODATNIM PROTOKOLOM
EUROPSKOJ KONVENCIJI O UZAJAMNOJ PRAVNOJ POMOĆI U
KAZNENIM STVARIMA I O OLAKŠANJU NJENE PRIMJENE
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, rujan 2008.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE AUSTRIJE O DOPUNI EUROPSKE KONVENCIJE O UZAJAMNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA DOPUNJENE DODATNIM PROTOKOLOM EUROPSKOJ KONVENCIJI O UZAJAMNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA I O OLAKŠANJU NJENE PRIMJENE

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Austrije o dopuni Europske konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima dopunjene Dodatnim protokolom Europskoj konvenciji o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima i o olakšanju njene primjene, sadržana je u odredbi članka 139. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/2001- pročišćeni tekst i 55/2001 - ispravak).

II. OCJENA STANJA, CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI I OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Dosadašnja suradnja između Republike Hrvatske i Republike Austrije očitovala se u dosljednoj provedbi mnogostranih međunarodnih ugovora kojih su Republika Hrvatska i Republika Austrija stranke, kao i dvostranih međunarodnih ugovora s područja međunarodne pravne pomoći u kaznenim stvarima, građanskim stvarima, izručenju, transferu osuđenih osoba i drugim područjima.

Republika Hrvatska i Republika Austrija stranke su Europske konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. godine i Dodatnog protokola Europskoj konvenciji o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978. godine (Narodne novine – Međunarodni ugovori broj 4, od 31. ožujka 1999. godine). Članak 26. stavak 3. Europske konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima iz 1959. godine (dalje u tekstu: Konvencija) propisuje da ugovorne stranke mogu između sebe sklapati dvostrane ili mnogostrane sporazume o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima u cilju dopunjavanja odredaba Konvencije ili olakšavanja primjene u njoj sadržanih načela.

Sukladno navedenom članku 26. stavku 3. Konvencije, Republika Hrvatska i Republika Austrija potpisale su, u Zagrebu, dana 20. studenoga 2003. godine, Ugovor o dopuni Europske konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima dopunjene Dodatnim protokolom Europskoj konvenciji o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima i o olakšanju njene primjene (dalje u tekstu: Ugovor).

Nakon potpisivanja Ugovora, u tekstu izvornika na hrvatskom i njemačkom jeziku uočene su određene neusklađenosti i tehničke pogreške koje je dogovoreno ispraviti u postupku predviđenom člankom 79. Bečke konvencije o pravu međunarodnih

ugovora. Razmjenom nota Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija Republike Hrvatske, broj 2306/2007, od 9. svibnja 2007. i note Veleposlanstva Republike Austrije u Republici Hrvatskoj, broj 2.101/18/07, od 4. rujna 2007., nakon duže prepiske diplomatskim putem, postignut je dogovor o ispravku pogrešaka u tekstu Ugovora kako je potpisan u izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku, u smislu članka 79. Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora, pri čemu je ispravljeni tekst *ab initio* zamijenio raniji pogrešan tekst. Slijedom postignutog dogovora, u Konačnom prijedlogu zakona objavljuje se ispravljeni tekst Ugovora na hrvatskom jeziku.

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor, kako bi njegove odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 - ispravak) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Svrha je Ugovora nadopuna odredaba Konvencije i olakšanje njezine primjene, radi pojednostavljenja i ubrzanja postupka pružanja pravne pomoći u kaznenim stvarima, zbog potreba bržeg i efikasnijeg rješavanja takvih predmeta, kojih između dviju država ugovornica ima znatan broj. Ubrzanje i olakšanje postupka pružanja pravne pomoći posebno je važno u zajedničkoj borbi protiv terorizma i organiziranog kriminala, a sastojalo bi se u uvođenju šireg opsega pružanja pravne pomoći kroz neposrednu komunikaciju između sudova Republike Hrvatske i Republike Austrije, komunikaciju na vlastitom jeziku (bez potrebe prevođenja), neposrednu dostavu putem pošte, kao i kroz druge olakšice.

Ugovor dopunjuje odredbe Konvencije uvođenjem mogućnosti pružanja međunarodne pravne pomoći i za djela čije je kažnjavanje, u jednoj državi ugovornici u nadležnosti suda, a u drugoj državi ugovornici u nadležnosti upravnih tijela. Nadalje, Ugovor propisuje da se pravna pomoć neće odbiti uz jedino obrazloženje da pravo zamoljene države ne sadrži porezne propise, fiskalne propise, carinske propise, propise o monopolu i devizne propise ili propise o robnom režimu ili o vanjskoj trgovini istovjetne pravu države koja upućuje zamolbu. Članak VI. Ugovora određuje da će se pravna pomoć privremenog oduzimanja predmeta ili obavljanja pretrage pružiti samo ako su u trenutku traženja pravne pomoći u zamoljenoj državi za gonjenje radi kaznenog djela na kojem se temelji zamolba, nadležna pravosudna tijela. Članak XII. Ugovora propisuje da pravosudna tijela obiju država ugovornica mogu u pitanjima pravne pomoći u kaznenim stvarima neposredno komunicirati, te da se zamolbe prema Konvenciji i Ugovoru mogu prosljeđivati i resornim putem (putem ministara pravosuđa). U hitnim slučajevima, uz ispunjenje propisanih uvjeta, dopuštena je neposredna komunikacija između pravosudnih tijela i kada se radi o zamolbama za obavljanje pretrage ili privremeno oduzimanje predmeta, za prosljeđivanje predmeta, za predaju ili tranzit pritvorenika. Članak XII. stavak 3. Ugovora propisuje da se pismena koja se dostavljaju osobama različitim od okrivljenika mogu prosljeđivati i neposredno poštom.

Potvrđivanje Ugovora neće zahtijevati donošenje novih niti izmjenu ili dopunu postojećih zakona. Naime, u razdoblju nakon potpisivanja Ugovora donesen je Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima («Narodne novine» broj 178/04), koji je stupio na snagu 01. srpnja 2005. godine, sa čijim je odredbama Ugovor u cijelosti komplementaran i upotpunjuje ih.

Potvrđivanjem navedenog Ugovora Republika Hrvatska će unaprijediti suradnju s Republikom Austrijom u području pružanja međunarodne pravne pomoći u kaznenim stvarima.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU OVOGA ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora («Narodne novine» broj 6/02 - pročišćeni tekst, broj 41/02, 91/03, 58/04, 39/08 i 86/08) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom na razloge navedene u točki II. Prijedloga zakona, činjenicu da je Ugovor jedan od značajnih mehanizama za ostvarivanje djelotvorne suradnje između Republike Hrvatske i Republike Austrije u području pružanja međunarodne pravne pomoći u kaznenim stvarima, te činjenicu da je Republika Austrija već okončala svoj unutarnji pravni postupak za stupanje Ugovora na snagu i o tome izvijestila Republiku Hrvatsku, potrebno je što žurnije okončati unutarnje pravne postupke i u Republici Hrvatskoj, kako bi se pristupilo razmijeni ratifikacijskih isprava te kako bi Ugovor, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima država ugovornica stupio na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj prijedlog Zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

V. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE AUSTRIJE O DOPUNI EUROPSKE KONVENCIJE O UZAJAMNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA DOPUNJENE DODATNIM PROTOKOLOM EUROPSKOJ KONVENCIJI O UZAJAMNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA I O OLAKŠANJU NJENE PRIMJENE

Na temelju članka 16. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora («Narodne novine», broj 28/96), a polazeći od članka 139. Ustava Republike Hrvatske, pokreće se postupak za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Austrije o dopuni Europske konvencije o uzajamnoj pravnoj

pomoći u kaznenim stvarima dopunjene Dodatnim protokolom Europskoj konvenciji o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima i o olakšanju njene primjene.

Konačni prijedlog Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Austrije o dopuni Europske konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima dopunjene Dodatnim protokolom Europskoj konvenciji o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima i o olakšanju njene primjene, glasi:

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE AUSTRIJE O DOPUNI EUROPSKE
KONVENCIJE O UZAJAMNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KAZNENIM
STVARIMA DOPUNJENE DODATNIM PROTOKOLOM EUROPSKOJ
KONVENCIJI O UZAJAMNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA
I O OLAKŠANJU NJENE PRIMJENE**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Austrije o dopuni Europske konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima dopunjene Dodatnim protokolom Europskoj konvenciji o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima i o olakšanju njene primjene, potpisan u Zagrebu, dana 20. studenoga 2003. godine, u izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
REPUBLIKE AUSTRIJE
O DOPUNI EUROPSKE KONVENCIJE O UZAJAMNOJ PRAVNOJ POMOĆI U
KAZNENIM STVARIMA DOPUNJENE DODATNIM PROTOKOLOM EUROPSKOJ
KONVENCIJI O UZAJAMNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA I O
OLAKŠANJU NJENE PRIMJENE**

Članak I.

(uz članak 1. Konvencije)

- (1) Pravna pomoć se pruža i za kaznena djela čije je kažnjavanje, u trenutku upućivanja zamolbe za pravnu pomoć, u jednoj od država ugovornica u nadležnosti suda, a u drugoj državi ugovornici u nadležnosti upravnih tijela.
- (2) Za pružanje pravne pomoći dostavom pismena, u zamoljenoj državi za gonjenje ne mora biti nadležno neko pravosudno ili upravno tijelo.
- (3) Pravna pomoć zatražena na osnovi stavka 1. može se odbiti ako djelo nije imalo nikakve ili je imalo samo neznatne posljedice i ako trošak pružanja pravne pomoći ne bi bio opravdan.

Članak II.

(uz članak 1. Konvencije, u vezi s člankom 3. Dodatnog protokola)

Konvencija i ovaj Ugovor primjenjuju se i

- a) u predmetima ponavljanja postupka;
- b) u predmetima pomilovanja;
- c) u postupcima za naknadu štete zbog neopravdanog pritvaranja, za druge štete nastale uslijed kaznenog postupka ili zbog neopravdane osude, ukoliko se ne primjenjuju odredbe drugih međudržavnih sporazuma.

Članak III.

(uz članak 2. Konvencije, u vezi s člankom 1. Dodatnog protokola)

- (1) Pravna pomoć se neće odbiti uz jedino obrazloženje da pravo zamoljene države ne sadrži porezne propise, fiskalne propise, carinske propise, propise o monopolu i devizne propise ili propise o robnom režimu ili o vanjskoj trgovini istovjetne pravu države koja upućuje zamolbu.

- (2) Postojeći propisi država ugovornica o obvezi zaštite tajnosti u fiskalnim stvarima nisu u suprotnosti s pravnom pomoći koja se pruža prema ovom članku. Okolnosti ili činjenice koje saznaju pravosudna ili upravna tijela jedne države ugovornice u vezi sa zamolbom za pružanjem pravne pomoći podliježu prema propisima te države ugovornice postojećim obvezama zaštite tajnosti.

Članak IV.

(uz članak 3. Konvencije)

- (1) Predmeti ili druge imovinske vrijednosti koje potječu ili su stečeni djelom za koje je predviđena kazna koja se može izreći u sudskom postupku, dostavljaju se radi njihovog uručenja oštećeniku ili radi provođenja neke druge sudske mjere, ako je to prema pravu zamoljene države dopušteno te ako
- a) ti predmeti nisu potrebni kao dokaz u postupku koji se vodi pred sudom ili upravnim tijelom u zamoljenoj državi,
 - b) ti predmeti u zamoljenoj državi ne podliježu zapljeni ili im ističe trajanje ili
 - c) treće osobe ne polažu pravo na te predmete.
- (2) Za zamolbu prema stavku 1. ovog članka nije potreban sudski nalog za privremeno oduzimanje.
- (3) Zamoljena država neće tražiti zasnivanje carinskog založnog prava ili nekog drugog jamstva na stvari prema propisima carinskog ili poreznog prava u slučaju da je prosljedila predmete državi koja upućuje zamolbu i odreći će se njihovog vraćanja, osim u slučaju kada vlasnik predmeta koji je oštećen kaznenim djelom sam duguje takve namete na predmetima.

Članak V.

(uz članak 4. Konvencije)

- (1) Nadležnim tijelima države koja je uputila zamolbu, a koja sudjeluju u kaznenom postupku kao i drugim sudionicima i njihovim pravnim zastupnicima, na njihovu zamolbu, dopustit će se prisustvovanje kod obavljanja radnji kojima se pruža pravna pomoć u zamoljenoj državi. Oni mogu postavljati dopunska pitanja ili predlagati poduzimanje dopunskih radnji. U navedenim slučajevima primjenjuje se članak 12. Konvencije.
- (2) Da bi predstavnici tijela druge države ugovornice mogli obavljati radnje prema stavku 1. ovog članka, potrebno je u Republici Hrvatskoj odobrenje ministra pravosuđa, uprave i lokalne samouprave, a u Republici Austriji odobrenje saveznog ministra pravosuđa Republike Austrije ako je u državi koja upućuje zamolbu podignuta optužnica.

Članak VI.

(uz članak 5. Konvencije, u vezi s člankom 2. Dodatnog protokola)

Pravna pomoć privremenog oduzimanja predmeta ili obavljanja pretrage pružit će se samo ako su u trenutku traženja pravne pomoći u zamoljenoj državi za gonjenje radi kaznenog djela na kojem se temelji zamolba nadležna pravosudna tijela.

Članak VII.

(uz članak 6. Konvencije)

Zamoljena država se može odreći vraćanja dokaznih predmeta ili pismena navedenih u članku 3. stavku 1. Konvencije, osim u slučaju kada treće osobe, koje polažu pravo na te predmete ne pristanu na to odricanje.

Članak VIII.

(uz članak 10. Konvencije)

Članak 10. stavak 2. Konvencije primjenjuje se u svim slučajevima pozivanja svjedoka ili vještaka. Te osobe mogu same tražiti predujam u skladu sa člankom 10. stavkom 3. Konvencije.

Članak IX.

(uz članak 11. i 12. Konvencije)

- (1) Ako je zamoljena država u izvršenju zatražene pravne pomoći dozvolila boravak na svom državnom području osobi protiv koje je država koja je uputila zamolbu odredila pritvor, dužna je, za vrijeme njezinog boravka na svom državnom području, tu osobu držati u pritvoru, te je nakon obavljene zamoljene radnje bez odgode predati državi koja je uputila zamolbu, osim ako ta država ne zatraži njezino puštanje na slobodu.
- (2) Ukoliko treća država pri izvršenju zatražene pravne pomoći dozvoli tranzit osobi protiv koje je na državnom području jedne od država ugovornica određen pritvor, onda se za tranzit tog pritvorenika preko državnog područja druge države ugovornice primjenjuju odredbe stavaka 2. i 3. članka 11. Konvencije.
- (3) Odredbe članka 12. Konvencije primjenjuju se na slučajeve navedene u stavcima 1. i 2. ovog članka.

Članak X.

(uz članak 13. Konvencije)

- (1) Podatke iz kaznene evidencije koje nadležna tijela druge države ugovornice zatraže u svrhe vođenja kaznenog postupka, zamoljena država će proslijediti u opsegu u kojem bi ih njezina nadležna tijela mogla dobiti u sličnim slučajevima.

- (2) Na zamolbu tijela jedne države ugovornice, podaci iz kaznene evidencije druge države ugovornice zatraženi u svrhe različite od vođenja kaznenog postupka, izdat će se u opsegu u kojem bi ih njezina tijela mogla dobiti u sličnim slučajevima.

Članak XI.

(uz članak 14. Konvencije)

- (1) U zamolbi za dostavu naznačuju se, uz podatke o predmetu i razlogu zamolbe, također i vrsta pismena koje treba dostaviti te položaj primatelja u postupku.
- (2) Zamolbi za obavljanje pretrage ili privremeno oduzimanje dokaznih sredstava ili pismena prilaže se i otpravak ili ovjereni prijepis sudskog naloga. Ukoliko se zamolbi za privremeno oduzimanje predmeta ili pretragu ne može priložiti otpravak ili ovjereni prijepis sudskog naloga, onda je dovoljna izjava nadležnog pravosudnog tijela da prema važećem pravu u državi koja upućuje zamolbu postoje potrebne pretpostavke za tu mjeru.

Članak XII.

(uz članak 15. Konvencije)

- (1) Ako ovim Ugovorom nije određeno drugačije, pravosudna tijela obiju država ugovornica mogu u pitanjima pravne pomoći u kaznenim stvarima komunicirati neposredno. Prema Konvenciji i ovom Ugovoru zamolbe se mogu prosljeđivati i putem ministra pravosuđa, uprave i lokalne samouprave Republike Hrvatske s jedne strane i saveznog ministra pravosuđa Republike Austrije s druge strane.
- (2) Zamolbe za obavljanje pretrage ili privremeno oduzimanje predmeta, za prosljeđivanje predmeta, za predaju ili tranzit pritvorenika preko državnog područja prosljeđuju se putem ministra pravosuđa, uprave i lokalne samouprave Republike Hrvatske i saveznog ministra pravosuđa Republike Austrije. U hitnim slučajevima dopuštena je neposredna komunikacija između pravosudnih tijela, uz dodatno prosljeđivanje prijepisa zamolbe na način predviđen u prvoj rečenici ovog stavka.
- (3) Pismena koja se dostavljaju osobama različitim od okrivljenika mogu se proslijediti i neposredno poštom, prema propisima koji važe za poštanski promet. Pismena prosljeđena neposredno poštom kada takva dostava prema Konvenciji ili prema ovom Ugovoru nije dopuštena, smatraju se u objema državama ugovornicama kao da primatelju nisu niti pristigla.
- (4) Zamolbe navedene u članku X. ovog Ugovora prosljeđuju se putem ministra pravosuđa, uprave i lokalne samouprave Republike Hrvatske s jedne strane i saveznog ministra unutarnjih poslova Republike Austrije s druge strane, time da se i odgovori prosljeđuju istim putem. Ukoliko prijeti opasnost od odugovlačenja, dopuštena je neposredna komunikacija između policijskih tijela i tijela nadležnih za kaznenu evidenciju.

Članak XIII.

(uz članak 16. Konvencije)

- (1) Zamolbama koje se podnose prema ovom Ugovoru kao i dodatnoj dokumentaciji, ne prilažu se prijevodi, ukoliko drugačije nije predviđeno ovim Ugovorom.
- (2) Pismenima koja treba dostaviti prilaže se prijevod na jezik zamoljene države koji je sastavljen i ovjeren od službeno imenovanog sudskog tumača, sa sjedištem u jednoj od država ugovornica. Ovjeravanje tumačevog potpisa nije potrebno.
- (3) Ako uz pismo koje se treba dostaviti nije priložen prijevod na jezik zamoljene države, onda se zamoljeni sud treba ograničiti na to da izvrši dostavu predajom pismena primatelju koji je naveden u zamolbi, ukoliko je on spreman primiti ga.
- (4) Pismenima koja se prema članku XII. stavku 3. ovog Ugovora dostavljaju neposredno poštanskim putem, u svakom slučaju treba priložiti prijevod na jezik zamoljene države. Ako uz pismo koje se treba dostaviti nije priložen prijevod na jezik zamoljene države, onda se dostava u objema državama ugovornicama smatra neizvršenom. Pri dostavi pismena vlastitim državljanima neposredno poštanskim putem može se odustati od prevođenja.

Članak XIV.

(uz članak 20. Konvencije)

Država koja upućuje zamolbu snosi troškove koji nastanu prosljeđivanjem predmeta ili drugih vrijednosti prema članku IV. i transferom pritvorenika ili njihovog tranzita preko državnog područja prema članku IX.

Članak XV.

(uz članak 21. Konvencije)

- (1) Na osnovi prosljeđene prijave za gonjenje zbog počinjenog kaznenog djela prema članku 21. Konvencije od strane jedne države ugovornice, nadležna tijela druge države ugovornice će, sukladno svojim pravnim propisima, pokrenuti kazneni postupak na isti način kao da je kazneno djelo počinjeno na vlastitom državnom području.
- (2) Nadležna tijela države u kojoj je djelo počinjeno preispitat će u svakom pojedinačnom slučaju da li je u interesu utvrđivanja činjeničnog stanja, ili iz kakvih drugih za kazneni postupak važnih razloga, kao i iz razloga odmjeravanja ili izvršenja kazne, ili iz interesa resocijalizacije okrivljenika, potrebna prijava prema članku 21. Konvencije.
- (3) Ocjena prometnih kaznenih djela treba se u zamoljenoj državi zasnivati na prometnim propisima koji važe u mjestu gdje je djelo počinjeno.

- (4) Zahtjev potreban za pokretanje kaznenog postupka ili takovo ovlaštenje koje postoji u državi koja upućuje zamolbu, važeći su i u zamoljenoj državi. Ukoliko su samo prema pravu zamoljene države potrebni zahtjevi ili ovlaštenja, oni se mogu naknadno proslijediti u primjerenom roku kojeg odredi zamoljena država.
- (5) Prijava mora sadržavati kratak opis činjeničnog stanja i po mogućnosti što preciznije podatke o okrivljenoj osobi, njenom državljanstvu i njenom mjestu prebivališta ili boravka. Prijavi se prilažu:
- a) spisi u izvorniku ili ovjerenom prijepisu (preslici) te dokazni predmeti koji dolaze u obzir;
 - b) prijepis odredaba o kaznenom obilježju djela i o kazni, koje su prema pravu važećem u mjestu izvršenja primjenjive na to djelo, a kod prometnih kaznenih djela i prijepis prometnog propisa mjerodavnog za ocjenu;
 - c) izjave oštećenika potrebne za pokretanje kaznenog postupka.
- (6) Predmeti i izvorna dokumentacija što je moguće prije vraćaju se državi ugovornici koja je uputila zamolbu, osim ako se ona nije odrekla prava na povrat. Moguća prava zamoljene države ili trećih osoba koja postoje na proslijeđenim predmetima ostaju nedirnuti.

Članak XVI.

(uz članak 21. Konvencije)

Pravosudna tijela države koja upućuje zamolbu odustat će od daljnjeg progona okrivljenika za to djelo, te od konačnog izvršenja:

- a) ako je kazna koja je izrečena u zamoljenoj državi izvršena, oproštena ili zastarjela;
- b) sve dok je izvršenje kazne u potpunosti ili djelomice prekinuto i odluka o kažnjavanju odgođena;
- c) ako je temeljem dokaza ili zbog činjenice da djelo nije kazneno djelo, donesena pravomoćna oslobađajuća presuda ili je došlo do konačne obustave postupka.

Članak XVII.

(uz članak 22. Konvencije, u vezi s člankom 4. Dodatnog protokola)

Izvaci iz kaznene evidencije se razmjenjuju najmanje dva puta godišnje između Ministarstva pravosuđa, uprave i lokalne samouprave Republike Hrvatske i Saveznog ministarstva unutarnjih poslova Republike Austrije.

Članak XVIII.

(uz članak 24. Konvencije)

U smislu ovog Ugovora pravosudnim tijelima se smatraju:

- a) za Republiku Hrvatsku: sudovi, državna odvjetništva i Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne samouprave,
- b) za Republiku Austriju: sudovi, državna odvjetništva i Savezno ministarstvo pravosuđa.

Članak XIX.

- (1) Ovaj Ugovor podliježe ratifikaciji; ratifikacijske isprave razmjenjuju se u Beču.
- (2) Ovaj Ugovor stupa na snagu prvog dana trećeg mjeseca nakon mjeseca u kojemu su razmijenjene ratifikacijske isprave.
- (3) Ovaj Ugovor sklapa se na neodređeno vrijeme, ukoliko ga jedna od država ugovornica ne otkáže u pisanom obliku diplomatskim putem; u tom slučaju Ugovor prestaje u roku od godinu dana od dana otkaza, a najkasnije u trenutku kada između država ugovornica prestane biti na snazi Europska konvencija o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima.

U potvrdu prethodno navedenog opunomoćenici država ugovornica potpisali su ovaj Ugovor i na njega stavili svoje pečate.

Sastavljeno u Zagrebu, dana 20. studenoga 2003. godine, u dva izvornika, svaki na hrvatskom i njemačkom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna.

Za Republiku Hrvatsku:
Ingrid Antičević Marinović, v.r.
ministrica pravosuđa, uprave i
lokalne samouprave

Za Republiku Austriju:
dr. Dieter Böhmdorfer,
savezni ministar pravosuđa

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovog Zakona Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u «Narodnim novinama».

Klasa:
Zagreb,

HRVATSKI SABOR
Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Luka Bebić, v. r.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. ovoga Zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Austrije o dopuni Europske konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima dopunjene Dodatnim protokolom Europskoj konvenciji o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima i o olakšanju njene primjene, sukladno odredbama članka 139. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/2001 – pročišćeni tekst, 51/2001), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. sadrži tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga Zakona određuje se središnje tijelo državne uprave u čijem je djelokrugu provedba Ugovora.

Člankom 4. utvrđeno je da na dan stupanja na snagu Zakona, Ugovor nije na snazi, te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu Zakona.